

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 29. Quæstio. Utrum una Hypostasis, vel tres dici debeant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.

A. C. 376.

adulterium, impudicitiam, Idololatriam, homicidium, & crimina omnia proscribit. Magiam, veneficium, Astrologiam, Augures, Sortilegos, incantationes, scripturas arcanas execratur. Theatra, equestrum cursus, Bestiarum pugnas, Spectacula musica, detractiones, rixas, contentiones, injurias, injustitiam, avaritiam, usuras prohibet. Negotiis sæcularibus impliciti Ecclesiæ non probantur, sed omnium ultimo ponuntur. A nemine, nisi justitiam colat, oblationem recipit. Talis erat juxta S. Epiphanium Ecclesiæ Catholicæ Disciplina. In fine Libri de Hæresibus Anatolium, qui totum notis conscripserat, & Hypatium, qui correcte in chartaceis codicillis araverat, dilaudat.

§. XXIX.

Quæstio. Utrum una Hypostasis, vel tres dici debeant?

Basil. epist. 349. ad Terent.

Illo tempore Paulini Sectatoribus litteræ Romæ allatæ animos addiderunt, quod Paulinum Episcopum Antiochenum appellarent, & S. Meletium rejicerent. Tunc ergo Paulinistæ Comitum Terentium, cui Antiochiæ magna erat Auctoritas, & par in Ecclesiam propensio, ad eunt, rogantque, ut inter se, & Sectatores S. Meletii, adhucdum exulis, unionem procuraret. Id ubi S. Basilius rescri-

vit, scripsit ad Terentium, rogans, ut huic ^{Sæculum IV.} negotio se non implicaret. Non miror, ^{A. C. 376.} inquit: Occidentalium factum, nempe, quæ ^{ep. 722. ad} hic gerantur, simpliciter nesciunt, & qui ^{Melet.} scire videntur, eis res nostras ita narrant, ut plus pravo affectui indulgeant, quam veritati studeant. Nesciunt, aut dissimulant causam, propter quam beatus Episcopus Athanasius scribere Paulino decrevit, at tibi non desunt, qui tibi narrare possunt, quæ inter Episcopos sub Imperatore Joviano acta sint, & rogo te, ut hæc edoceri velis. Cæterum cum illis lætamur, ^{Sup. l. XV.} qui has litteras Roma acceperunt, & si te- ^{S. 55.} stimonium, quod ipsis faveat, continent, optamus, ut veritati sit consentaneum. Nobis vero nemo persuadebit, ut a Meletio deficiamus aut credamus, quæstiones, hujus divisionis originem, parvi esse momenti; a mea sententia nullatenus discedendum puto, eo quod aliquis acceperit epi- ^{ep. 349. p.} stolam, ob quam inflatur, & si de Cælo ve- ^{1129.} niret, nisi secundum sanctam Doctrinam ambulet, ad meam communionem admitte- re non possum.

Rogo te, ut perpendas, nullum alium Arianis prætextum esse, cur Patrum nostrorum Doctrinam non recipiant, quam quod sensum perversum voci, consubstantialis, tribuant, dicentes, nos Filium Consubstantialem agnoscere secundum bypostasin. Occasionem hoc dicendi iis præbemus, si ^{S. Basilius.} illis

Sæculum IV. A. C. 376. *illis cedimus, qui prope eadem, ac Ariani simplicitate magis, quam nequitia dicunt, nam nostram Doctrinam traducere summo opere contendunt, cum potius suam deberent probare. Quid Arianorum calumniis aptius dici posset, quam quod aliqui ex nostris dicunt, Patris, & Filii, & Spiritus S. unam esse hypostasin? frustra agunt, dum deinde expresse affirmant Personarum distinctionem, nam idem Sabellius dicit, Deum esse in Hypostasi unum, sed ei in Scriptura pro nata occasione diversas Personas attribui, dum jam inducit loquentem, ut Patrem, jam ut Spiritum Sanctum. Si ergo videant adversarii, quod quidam ex nostris dicant, Patrem, & Filium, & Spiritum Sanctum esse unum in subjecto, & tres in Personis, an non videbimur in hoc ipso convinci, in quo accusamur? Ceterum hypostasin, & Essentiam esse distinctas, ut mihi videtur, ipsi fratres nostri Occidentales tenent, cum ob linguæ suæ paupertatem coacti sunt recipere vocem Græcam usiam, ut vocabulorum diversitate distinctionem, quæ in sensu esse posset, salvarent. S. Basilius deinde explicat, quomodo per substantiam, Usiam, illud intelligat, quod tribus Personis commune est, & per hypostasin cujuslibet Personæ proprietates. Tum finit, Comitem Terentium orans, ut eoram reconciliandi dissidentes Præsulibus, præsertim relegatis, & pro Religione pugnan-*

pugnantibus relinquat; quibus verbis ^{Sæculum IV.} Meletium, & Eusebium Samosatenum de- ^{A. C. 376.} notat.

Ex hac S. Basilii epistola dispicitur, quid causæ subfuerit, cur Orientales cum Paulino communicare noluerint, & ex ^{S. Hieronymi} aliqua S. Hieronymi epistola cognosci- ^{Epistolæ.} mus, quare Occidentales communionem Meletii recusarent. Quippe S. Hieronymi quietem in ultimis Syriæ desertis hoc schisma turbavit. Erant, qui ex eo quærerent, utrum ex parte Vitalis, Meletii, vel Paulini staret? Episcopus Ariarum, & Catholici Meletiani quærebant, an in Trinitate tres esse Hypostasies diceret? Tot quæstionibus fatigatus scripsit ad ^{Hier. ep. 57.} S. Damasum Pontificem in hunc modum: *Cum nullum alium Ducem sequar, quam Jesum Christum, vestræ Sanctitatis Communioni inhæreo, id est, Petri Cathedræ. (*) Scio Ecclesiam super hanc Petram fuisse ædificatam; quisquis agnum* ^{Matth. 16.} *extra*

(*) Quot hic S. Hieronymi verba, tot fulmina sunt omnibus extra Ecclesiam Romanam versantibus. Ex Sancti Doctoris verbis sequitur, illos Jesum Christum Ducem sequi, qui Patre Communioni inhærent, id est, Petri Cathedræ, super quam Ecclesia ædificata est. Quid ad hoc respondeat Interpres Protestans, qui non modico Ecclesiæ suæ probro Historiarum Scriptorem Romano-Catholicum, & irrefragabilia ^{contra}

Sæculum IV extra hanc Domum manducat, profana
 A. C. 376. est. Quisquis in Arca Noe non est, pe-
 rit diluvio. Cum te consulendi non sem-
 per mihi copia sit, Confessoribus Ægyptiis
 me jungo, Confratribus tuis, non secus ac
 cymba, ut sub validæ navis præsidio tuta
 sit. Vitalem non novi, Meletium rejicio,
 quis Paulinus sit, nescio. Qui non colligi-
 git tecum, dispergit, nempe, qui cum JEsu
 Christo non est, cum Anti-Christo pugnat.
 Interrogor, an admittam tres Hypostasas?
 quæro ego, quid hæ voces significant? Re-
 spondent, significari tres Personas subsis-
 tentes. Respondeo, me ita credere. Insis-
 tant, hoc non sufficere, & volunt, ut vox
 Hypostasis utar; timeo, ne per hypostasim
 substantia intelligatur, quia in scholis sa-
 cularibus Hypostasis nihil aliud significat,
 quam vox USIA. Timeo itaque, ne affir-
 mando tres Hypostasas, cum Arianis tres
 naturas admittam, & quo magis urgent

contra seipsum testimonia in vernaculam trans-
 tulit? Num dicat, S. Hieronymum fuisse Hære-
 cum? Papista certe fuit. At si S. Hieronymus
 & omnes illi, qui credebant, se JEsu Chri-
 stum sequi, si Ecclesiæ Romanæ Communioni in-
 hærent, Hæretici fuere, ubi illa ætate erat vera
 Ecclesia, ubi Orthodoxi, nisi forte turpissimus alius
 quis Vigilantius, qui Interpreti nostro placeat
 quamvis eum totus orbis Christianus pro Hæ-
 retico habuerit?

ut banc vocem adhibeam, ego magis mibi Sæculum IV.
 crescit suspicio. Hinc obtestor te! ut da- A. C. 376.
 tis ad me litteris auctor sis, an has voces
 Hypostases recipere debeam, vel rejicere?
 rogo etiam, ut indices, quocum mibi An-
 tiochiæ communicandum sit? nam Cam-
 penses, juncti hæreticis Tarsensibus (*)
 Communionis tuæ auctoritatem obtendunt,
 ut tres Hypostases in antiquo eorum sensu
 propugnent. Sub Nomine Campensium
 S. Hieronymus sectatores S. Meletii in- Sup. XVII.
 telligit, prout dictum est, & sub Hære- §. 3.
 ticus Tarsensibus Discipulos Silvani Semi-
 Ariani, qui Tarsi Episcopus fuerat, aut
 forte Diodorum, qui tunc ibi erat Episco-
 pus, postquam diu Presbyter Ecclesiæ An-
 tiochenæ fuerat, cum S. Meletio commu-
 nicans; contra hos S. Hieronymi animum
 occupaverant Presbyter Evagrius, & alii
 de Paulini Communionem, cui semper in-
 hæsit. Cum ad hanc epistolam non ac- epist. 58.
 cepisset responsum, alteram scripsit ad
 S. Damasum, in qua dicit: *inde furunt
 Ariani, potestate Sæculari armati. Hinc
 Ecclesia, in tres partes scissa, quarum quæ-
 libet me conatur ad se rapere. Monachi,
 qui circa me sunt, antiqua sua in me aucto-
 ritate utuntur. Interim clamo: quicun-
 que*

(*) Ecce! Hæretici quoque Communionem cum
 Ecclesia Romana Auctoritatis aliquid sibi concilia-
 re volebant.

Sæculum IV. *que Cathedra Petri (*) junctus est, meo*
A. C. 376. *est! Meletius, Vitalis, Paulinus dicunt*
se tibi unitos; sed duo mentiuntur, &
forte omnes tres. Ideo tuam Sanctitati
obsecro, ut mihi per epistolas tuas ven-
nunties, quibuscum in Syria communicare
me oporteat. Ne spernas animum, pro quo
Jesus Christus mortuus est. Ex his S. Bas-
filii, & S. Hieronymi epistolis perspicua
fit, in quo punctum difficultatis fuerit
situm, admittendo unam, vel tres hypo-
stases. Orientales timebant, ne Sabelliani
viderentur, si unam affirmarent hypo-
postasin, & tres Personas, tria Propos-
Personarum distinctione non contenti
volebant, ut Christiani confiterentur
unamquemque Personam in vera Hypo-
stasi subsistere. Occidentales non aude-
bant, dicere tres Hypostasas, ne cum Ari-
anis loquerentur, qui vocem, Hypostasas
per vocem latinam, substantia, explicave-
bant, & vox Persona, quæ Orientalibus
non satisfacere videbatur, Occidentalibus suffi-
cere videbatur, cum sibi magis apta non
suppeteret. S. Athanasio, cum de sensu
constaret, nulla cura verborum fuerat,
sed posteriori tempore, suspiciones, &
contentiones invaserant animos, hinc
tanto tempore Schisma Antiochenum co-
nuit.

Greg. Naz.
orat. 21. p.
395.

§. XXX

(*) Quæ semel Cathedra Petri fuit, talis esse
stante Christi Domini promisso cessare non potest.